

NN

Kontor
Bredbånd

Dato
23. marts 2023

J nr. 1603-4026

/ TKC

Afgørelse om overholdelse af slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, om forbud mod binding af terminaludstyr til et bestemt net

Indledning

Denne sag drejer sig om, at NN sælger biler med mulighed for internetadgang via modem med hotspot-funktionalitet. Muligheden for internetadgang udløber efter en periode, hvorefter ejeren af bilen kan indgå aftale med [tjenesteudbyder] om abonnement på fortsat internetadgang i bilen.

Afgørelse

Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur (SDFI) træffer i medfør af § 20, stk. 1, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven), følgende afgørelse:

NN påbydes ikke at sælge, udlåne eller udleje teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, hvor forbrugere er bundet til at anvende et bestemt elektronisk mobilkommunikationsnet seks måneder efter kontraktens ikrafttræden, jf. slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

NN skal senest den 28. april 2023 oplyse Styrelsen for Dataforsyning og Infrastruktur en tidsplan for sikring af overholdelse af ovennævnte påbud.

Baggrund

Energistyrelsen (nu SDFI) bad ved brev af 26. november 2020 NN om at redegøre for, om og hvorledes selskabet overholder den dagældende udbudsbekendtgørelses § 12, stk. 2, som nu fremgår af § 7, stk. 2, i slutbrugerbekendtgørelsen.

NN oplyste ved e-mail af 5. januar 2021, at NN sælger biler til forbrugere, som giver bilens ejer mulighed for internetadgang, og at denne adgang udløber efter en periode. SIM-kortet i bilen kan ikke udskiftes. NN stiller ingen krav efter udløb om, at forbrugeren skal forlænge sit abonnement, og mener derfor ikke at være i konflikt med ovennævnte bestemmelse.

**Styrelsen for Dataforsyning
og Infrastruktur**

Rentemestervej 8
2400 København NV

T: 72 54 55 00
E: sdfi@sdfi.dk

Efter indhentelse af yderligere oplysninger fremsendte Energistyrelsen den 11. november 2021 et udkast til afgørelse om manglende overholdelse af slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, i høring hos NN.

NN fremsendte den 6. januar 2022 bemærkninger til afgørelsesudkastet, hvori NN beskrev den omhandlede løsning, som er et fastmonteret modem i en lukket enhed (TCU, Telematic Control Unit). Det fremgår bl.a., at formålet med enheden først og fremmest er, at bilen skal kunne foretage nødkald, jf. eCall-forordningen¹. Modemet i enheden anvendes også til at sende oplysninger om fejl ved bilen og til at modtage alarmer om olieskift m.v. Det fastinstallerede modem med eSIM kan også bruges til at etablere et wi-fi hotspot i bilen.

I NNs løsning, [...], står det kunden frit for at aktivere hotspot-muligheden. Hvis den aktiveres, oplyses kunden om, at der er tre måneders gratis [tjenesteudbyder]-abonnement. Efter udløb af de tre måneder kan kunden købe et fortsat abonnement hos [tjenesteudbyder], hvor opkrævninger for danske kunder varetages af [en dansk teleudbyder] på vegne af [tjenesteudbyder]. Den mobile internetadgangstjeneste (hotspot), som [tjenesteudbyder] tilbyder, er baseret på permanent roaming i EU. Det er ikke muligt for ejeren af bilen at få leveret internetadgangstjeneste via et andet net, end det net [tjenesteudbyder] stiller til rådighed. Internetforbindelsen via det fastinstallerede modem med eSIM i TCU-modulet anvendes således både til kundens brug til hotspot og af NN til udveksling af data mellem bilen og NN. Begge dele sker via det eSIM, der er indbygget i TCU-modulet, som NN oplyser ikke kan udskiftes. NN oplyser, at det er muligt via bilens OBD-stik (On-Board Diagnostics) at tilslutte en wi-fi dongle, som vil kunne fungere som hotspot. Der kan frit vælges leverandør af internet på wi-fi donglen.

NN har gjort gældende, at reglen i slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 1, ikke finder anvendelse, idet den løsning, der tilbydes af NN, er accessorisk og ikke udbydes erhvervsmæssigt. Endvidere er der næppe tale om "offentlige elektroniske kommunikationsnet". [Tjenesteudbyder] er erhvervsmæssig udbyder og tilbyder efter det oplyste ikke bindinger ud over det, der er anført i slutbrugerbekendtgørelsen.

I forhold til slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, har NN henvist til teledirektivets artikel 105, stk. 6, og præambelbetragtning 263, hvoraf det efter NNs opfattelse kan udledes, at formålet med bestemmelsen i slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, er at sikre, at der ikke skabes bindinger i forhold til terminaludstyr solgt sammen med abonnementet på den elektroniske tjeneste. Det modem med tilhørende eSIM, der er installeret i bilerne, er etableret selvstændigt. Det er fast installeret og tjener i udgangspunktet helt andre formål end at sælge et teleabonnement, som således sælges helt uafhængigt af købet af bilen. Der er derfor efter NNs opfattelse ikke

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF.

tale om terminaludstyr "solgt sammen med" aftalen om wi-fi hotspot. Det fastinstallerede modem bruges kun accessorisk til wi-fi hotspot. Endelig har kunden ikke som forudsat i teledirektivets bestemmelser mulighed for at beslutte ikke at beholde udstyret.

Desuden anførte NN i høringssvar af 6. januar 2022, at det ikke vil være muligt at overholde eCall-forordningen, hvis kravet om ophævelse af binding til en bestemt udbyder efter seks måneder fastholdes. Det er ikke muligt at give frit operatørvalg på eCall, da NN skal sikre dirigering af kaldet via eCall-systemet. Ligeledes kan fejlmeddelelser m.v. kun sendes og modtages via én operatør ([tjenesteudbyder]).

Færdselsstyrelsen har ved brev af 22. marts 2022 efter anmodning fra Energistyrelsen redegjort for reglerne i eCall-forordningen i relation til teleudbyderen. Det fremgår bl.a. af udtalelsen, at bilfabrikanter ifølge eCall-forordningen skal udstyre de omfattede person- og varebiler med 112 eCall og stille dette til rådighed vederlagsfrit for ejeren. Køretøjets ejer har ret til i stedet at anvende TPS eCall (Third Party Systems eCall), hvor alarmopkaldet i første omgang går til en privatdrevet alarmcentral, der så om nødvendigt viderestiller alarmopkaldet til den offentlige 112-alarmcentral i det land, hvor ulykken er sket.

Efter Færdselsstyrelsens vurdering stiller forordningen kun krav om, at fabrikanten skal stille 112 eCall-systemet til rådighed vederlagsfrit for forbrugeren, og det er op til køretøjets ejer at fra- eller tilvælge det TPS-system, som fabrikanten kan stille til rådighed. Vælger køretøjets ejer det TPS-system, som fabrikanten kan stille til rådighed, må det ikke påvirke køretøjets obligatoriske 112 eCall-systems anvendelighed udover, at kun ét system må være virksomt ad gangen. Forordningen regulerer ikke valg af teleudbyder i forbindelse med begge systemer. Det må derfor bero på regulering uden for Færdselsstyrelsens ressort, hvilke krav der er til fabrikantens adgang til at vælge en teleudbyder i forbindelse med det TPS-system, de kan tilbyde en ejer af et køretøj.

NN har haft lejlighed til at kommentere på Færdselsstyrelsens brev. NN har med e-mail af 18. maj 2022 meddelt, at NN ikke har yderligere bemærkninger til sagen og kan henholde sig til det tidligere anførte.

Den 14. februar 2023 sendte SDFI et nyt udkast til afgørelse til NNs bemærkninger. NN vendte ved e-mail af 12. marts 2023 tilbage og oplyste, at NN påtænker at lukke produktet "internet in the car", da det ikke har en større udbredelse i Danmark. NN oplyste desuden, at NN vil vende tilbage, når dette er afklaret med [dansk teleudbyder] og [tjenesteudbyder].

Lovgrundlag

SDFI fører tilsyn med overholdelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 1887 af 8. december 2020 om slutbrugerrettigheder på teleområdet (slutbrugerbekend-

gørelsen), jf. § 20, stk. 1, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven).

Ifølge slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, skal udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, sikre, at forbrugere ved aftaler om køb, lån, leje m.v. af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, senest seks måneder efter kontraktens ikrafttræden ikke er bundet til, f.eks. ved SIM-lås, at anvende et bestemt elektronisk mobilkommunikationsnet. Ophævelse af bindinger skal ske uden omkostninger for forbrugeren snarest muligt efter, at forbrugeren har anmodet om det.

I medfør af telelovens § 79, stk. 1, kan SDFI pålægge NN tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge efterlevelse af afgørelser truffet i medfør af regler i slutbrugerbekendtgørelsen.

SDFI's vurdering og begrundelse

NN anfører, at muligheden for at anvende eSIM-modulet til internetadgang er accessorisk.

Hertil bemærker SDFI, at slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, ikke er begrænset til aftaler om køb af teleterminaludstyr, hvor brugen af teleterminaludstyret ikke er accessorisk i forhold til den samlede købskontrakt.

NN har endvidere henvist til, at NN ikke er erhvervsmæssig udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og derfor ikke er omfattet af slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 1.

Hertil skal SDFI bemærke, at SDFI vurderer, at det omhandlede udbud er i strid med slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, som gælder alle udbydere af teleterminaludstyr.

NN har endvidere henvist til teledirektivets artikel 105, stk. 6, og præambelbetragtning 263.

Det er SDFI's vurdering, at teledirektivets artikel 105, stk. 6, og præambelbetragtning 263 ikke indebærer, at terminaludstyr installeret i biler kan anses for undtaget fra anvendelsesområdet for slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Endvidere vil det ifølge NN, jf. hørings svar af 6. januar 2022, ikke være muligt at overholde eCall-forordningen, hvis kravet om ophævelse af binding til en bestemt udbyder efter seks måneder fastholdes.

På baggrund af Færdselsstyrelsens udtalelse lægger SDFI til grund, at kravene i eCall-forordningen ikke er til hinder for at skifte udbyder af internet på eSIM i NNs biler.

Afsluttende bemærker SDFI, at forbuddet mod bindingsperioder på mere end seks måneder ifølge slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2, ikke er begrænset til binding ved SIM-lås, men omfatter også andre former for bindinger mellem teleterminaludstyr og en bestemt udbyders net. Omfattet af bestemmelsen er både erhvervs-mæssige udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og andre, der udbyder teleterminaludstyr til forbrugere. Bestemmelsen gælder enhver form for binding, som tvinger forbrugerne til at anvende en bestemt udbyders net. Det afgørende er, om der er tale om en binding mellem teleterminaludstyr og et teleselskabs net.

Samlet set er det således SDFI's vurdering, at den manglende mulighed for at skifte udbyder af internet i NNs biler er i strid med slutbrugerbekendtgørelsens § 7, stk. 2. Dette gælder uanset, at det er muligt at tilslutte andet teleterminaludstyr som f.eks. en wi-fi dongle, hvor forbrugeren frit kan vælge udbyder af internetadgang, idet § 7, stk. 2, gælder enhver form for teleterminaludstyr, der anvendes til mobil-kommunikationstjenester i Danmark. Bestemmelsen ville være illusorisk, hvis udbyderen blot kan henvise til, at slutbrugereren kan anvende andet teleterminaludstyr.

Klagevejledning

SDFI's afgørelse kan påklages til Teleklagenævnet, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg, e-mail: tkn@naevneneshus.dk.

En klage skal være modtaget i Teleklagenævnet senest fire uger efter, at SDFI har truffet denne afgørelse, jf. § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om Teleklagenavnets virksomhed.

SDFI gør opmærksom på, at der skal betales et gebyr på 4.000 kr. for behandling af klager af denne type i Teleklagenævnet, jf. § 3, stk. 1, i bekendtgørelse om Teleklagenavnets virksomhed. Beløbet vil blive opkrævet af Teleklagenavnets sekretariat.

Med venlig hilsen

Tore K. Christensen